

[Kristen Amby.]

stiller det ikke op, som om det er et Ideal, at de unge kender denne Teknik; det giver den sig ikke af med, den konstaterer bare et Faktum, sagt paa den Maade, jeg citerede før, Side 111:

„Selv om man mener, at det vilde være bedst, hvis meget unge Mennesker ikke indledede seksuelle Forbindelser, maa man dog gaa ud fra den Realitet, at saadanne ofte finder Sted, og det er da ønskeligt, at saadanne Forbindelser ikke faar Følger.“

Og det er altsaa derfor, de skal have Adgang til at lære den svangerskabshindrende Teknik at kende. Man betragter det altsaa som et Faktum, man affinder sig med, og man ikke bare tillader, at Mennesker indretter sig derefter, men man indretter de offentlige Foranstaltninger derefter. Som om der ikke i selve dette — selv om man ikke netop her anstiller en Vurdering — dog alligevel, naar man konstaterer et Faktum og indretter det offentlige Livs Foreteelser, altsaa disse Klinikker, derefter, maa siges at ligge en Vurdering.

Jeg er ganske klar over, at det er ikke en gennemført Kulturbetragtning, man anlægger fra Kommissionens Side, men hvis man vil kende den Kulturbetragtning, der ligger til Grund for dette, hvorefter man altsaa ikke bare affinder sig med dette Faktum, men betragter det som et Ideal, man skal stile imod, ja, saa giver et Blad, „Kulturkampen“ — hvorved Professor i Filosofi ved Universitetet Jørgen Jørgensen er en meget skattet Medarbejder — i en af sine Artikler et ganske tydeligt Vidnesbyrd derom. Det er „Kulturkampen“ for September 1936 — jeg maa maaske have Lov til kort at citere —:

„Frisindet maa tage denne Opgave op, da den moderne naturvidenskabelige Psykologi og Strukturforskning entydigt har vist, at Seksualreformspørgsmaalet er Kærnespørgsmaalet blandt alle Kulturspørgsmaal“

— ja, det har vi ogsaa hørt før, at Seksualspørgsmaalet er Kærnespørgsmaalet i alle Kulturspørgsmaal.

„Og hvordan skal det saa gøres?“ spørger Forfatteren.

„Ja, herunder hører bl. a. Spørgsmaalet om Seksualoplysning. Først og fremmest maa vi selv kende Betingelserne for et lykkeligt og virkeligt tilfredsstillende Seksualliv — disse kan deles i indre og ydre, det vil sige til et sundt Seksualliv hører to Partnere, der begge

er saa uhemmede og fri, at de virkelig kan opleve en fuldstændig Hengivelse, og ydre Forhold, der gør det muligt at opleve den, nemlig Boligforhold, der gør det muligt at være nøgne og uforstyrrede, og en antikonceptionel Teknik, der ikke hindrer Hengivelsen (som afbrudt Samleje) eller Nydelsen (som Kondomer), og som man virkelig kan stole paa (i Praxis vil det i Nutiden sige Pessarer)“

— netop det, som man ogsaa er kommet til i Befolkningskommissionens Betænkning. Og saa siger han til Slut — og dær trækker han Linierne klart op —:

„Vi maa skaffe Betingelser for, at Barnet kan leve sit eget Liv og sit eget Seksualliv (i hvilke Former det vil ske, ved vi ikke endnu — det maa Fremtiden vise), og vi maa bekæmpe alt, der enten stiller Seksuallivet op som noget smudsigt,“

— det vil vi ogsaa gøre —

„eller gør det til et Forplantningsspørgsmaal.“

Endnu er det ikke rigtig klart, hvad det er for et Ideal, der ligger bagved. Skal man have det klaret, maa man gaa til Digteren, til den moderne Digter, der plejer at høres i de Kredse, som giver sig af med Kulturspørgsmaal, og som tydeligere end nogen anden har vist, hvor alt det fører hen. Det er Aldous Huxley, i hans Bog „Brave New World“ — jeg har ikke kunnet faa fat paa Oversættelsen, den er udsolgt allerede, men Bogen er udkommet paa Dansk under Titelen „Fagre nye Verden“.

Han skildrer heri en Tilstand om nogle Tusinde Aar, da man virkelig er saa frigjort, at Seksuallivet ingen Forbindelse har med Forplantningen, for nu har man lært gennem Teknik til Bunds at undgaa den dog ellers nu nødvendige Forbindelse, nu har man lært, hvordan Børnene kan blive til uden gennem den naturlige Proces, vi dog nu tror er den eneste mulige. Og saa skildrer han de sjælelige Foreteelser, der her foregaar. Jeg maa have Lov til ganske kort at fremstille et Afsnit om en Episode i Bogen:

En Lærer, en Professor, er samlet med sine større Elever ude paa en Terrasse, og der ser man to smaa Børn, en lille Dreng paa omkring 7 Aar og en lille Pige, som maaske var et Aar ældre, meget alvorligt og med den største Opmærksomhed, som en Videnskabsmand, der har samlet sin Opmærksomhed om en videnskabelig Opdagelse, give sig af